

бѣ я виждалъ до тогава. Всички жители на Тесалоника останаха омаяни отъ дъщерята на Иоаница, която далечъ не изглеждаше тъй страшна, както баща си, кога бѣ спрѣлъ преди десетъ години край стениѣ на града имъ, въ безмилостна обсада.

Най-сетне дойде деньтъ за тържественото увѣнчаване на младия Димитрий.

Още рано сутринята всички мѣстни и околни патриции и барони почнаха да се събиратъ въ двореца на Биандрате, където бѣ отседналъ императорътъ. Въ улицитѣ се образува безкрайно шествие. Начело вървѣха деца съ китки въ ржце. Следваха херолди на коне, съ дълги сребърни тропети. Подире имъ вървѣха представители на всички занаяти: шивачи, хлѣбари, златари, шаръчии, везачи на коприна, рибари, желѣзари, зидари. Предъ всѣка дружина имаше отдѣлна музика отъ тѣпани и флейти. Следваха монашескитѣ ордени. Подире имъ се точеше безкрайна тѣлна празнично облѣчени граждани.

Въ това време кралица Маргарита пристигна съ блѣскава свита предъ покоитѣ на императрицата. Графъ Биандрате я водѣше, високо уловилъ дѣсната ѝ ржка, следзанъ отъ най-виднитѣ ломбардски барони. Предъ вратата на стаята, кралицата спрѣ и прати своя първи почетенъ кавалеръ да попита, дали на сюзеренката ѝ ще бѣде приятно да я приеме.

Когато вратата се отвори, кралица Маргарита направи знакъ на демоазелата си да пусне шлейфа на дългата ѝ намѣтка и сама го дигна съ лѣвата си ржка, а когато прекрачи прага, отпусна дрехата си да се влачи следъ нея. Васалътъ нѣмаше право на никакви почести предъ лицето на своя сюзеренъ. Следъ като мина три стѣпки отъ прага, Маргарита колѣнчи въ поклонъ чакъ до земята. Стана и продължи до срѣдата на залата. Тамъ колѣнчи още веднѣжъ и трѣгна къмъ императрицата, която я чакаше права до леглото си. Когато кралицата понечи за трети пѣтъ да колѣнчи, Мария трѣгна къмъ нея, сложи дѣсната си ржка на ржмото ѝ, дигна я и я цѣлуна.

Кралицата встана на две стѣпки отъ дѣсно до нея.